

ÔN TẬP CỤ THỂ PHẦN ĐỌC HIỂU

Đề số 1: Đọc đoạn trích sau và trả lời các câu hỏi:

Chúng tôi chỉ được nghỉ có hai ngày, ấy thế mà tôi tưởng như đã trải qua một thời gian vô tận không được gặp Ga-ro-nê. Càng hiểu cậu, tôi càng yêu cậu; cả lớp tôi đều có thiện cảm với cậu, trừ những đứa độc ác vì Ga-ro-nê chống lại những hành động độc ác của chúng; mỗi khi có một đứa lớn định trêu ghẹo hay hà hiếp một đứa bé, mà đứa bé gọi Ga-ro-nê đến thì đứa lớn kia buộc phải đứng yên ngay.

Bố Ga-ro-nê là thợ máy xe lửa. Vì bị ốm liền hai năm, nên Ga-ro-nê đi học hơi chậm. Nay cậu là người lớn và khoẻ nhất lớp; cậu có thể nhấc cái ghế dài chỉ một tay thôi... Khỏe vậy, mà lại tốt nữa... Ai hỏi bất cứ cái gì: con dao, cây bút, cái tẩy, tờ giấy, cậu vui vẻ cho mượn hoặc cho hẳn ngay. [...] Thứ Bảy tuần trước, cậu đã cho một học sinh lớp Một hai xu, vì cậu này đẽai lấy mất tiền, không có để mua cuốn vở. Giờ Ga-ro-nê đang bận viết một bức thư dài tám trang trên một loại giấy có nền hoa to màu rực rỡ, để mừng sinh nhật của mẹ. Bà mẹ của Ga-ro-nê, một người cao, béo, rất dễ mến, thường hay đến trường đón con. Thầy giáo nhìn Ga-ro-nê vẻ hiền từ và mỗi khi đến gần thầy lại tát yêu vào má cậu. Tất nhiên, tôi yêu bạn Ga-ro-nê lắm! Tôi rất vui thích được nắm chặt bàn tay to tướng của cậu trong tay mình. Tôi tin chắc rằng cậu sẽ không ngại liều mình để cứu một người, cậu sẽ đem hết sức mình để che chở cho bạn: cứ nhìn vào đôi mắt của Ga-ro-nê thì thấy rõ điều đó! Giọng nói của cậu tuy hơi cộc, nhưng người ta cảm thấy rằng đó là tiếng vọng của một tấm lòng cao thượng và hào hiệp.

(Ét-môn-đơ đơ A-mi-xi, Bạn Ga-ro-nê còn lời, trích Những tấm lòng cao cả, Hoàng Thiều Sơn dịch, NXB Văn học, Hà Nội, 2016, tr. 41 - 42)

- 1, Tình cảm của nhân vật "tôi" với bạn Ga-ro-nê như thế nào? Những chi tiết nào trong văn bản trực tiếp thể hiện tình cảm của nhân "tôi" với bạn Ga-ro-nê?
- 2, Thái độ của Thái độ của các bạn trong lớp và thầy giáo đối với Ga-ro-nê như thế nào?.
- 3, Nêu cảm nhận của em với nhân vật Ga-ro-nê trong đoạn trích
- 4, Em biết nhân vật văn học nào có tính cách giống như bạn trong đoạn trích?. Hãy viết đoạn văn khoảng(5-7 câu) để giới thiệu về nhân vật đó?.
- 5, So sánh các cặp câu dưới đây và nhận xét về tác dụng của việc mở rộng trạng ngữ và thành phần chính của câu bằng cụm từ.
  - a) Thứ Bảy, cậu đã cho một học sinh lớp một hai xu, vì cậu này để ai lấy mất tiền, không có để mua cuốn vở.
- Thứ Bảy tuần trước, cậu đã cho một học sinh lớp một hai xu, vì cậu này để ai lấy mất tiền, không có để mua cuốn vở.
  - b) - Giờ Ga-ro-nê đang bận viết một bức thư, để mừng sinh nhật của mẹ.
- Giờ Ga-ro-nê đang bận viết một bức thư dài tám trang trên một loại giấy có nền hoa

to màu rực rỡ, để mừng sinh nhật của mẹ.

- Tất nhiên, tôi yêu bạn Ga-ro-nê!

- Tất nhiên, tôi yêu bạn Ga-ro-nê lắm!

Hướng dẫn:

1, Nhân vật “tôi” vô cùng yêu quý bạn Ga-ro-nê. Một số chi tiết thể hiện điều đó:

- Chúng tôi chỉ được nghỉ có hai ngày, ấy thế mà tôi tưởng như đã trải qua một thời gian vô tận không được gặp Ga-ro-nê.

Càng hiểu cậu, tôi càng yêu cậu.

Tất nhiên, tôi yêu -m Ga-ro-nê lắm!

Tôi rất vui thích được nắm chặt bàn tay to tướng của cậu trong tay mình.

2, Tìm các chi tiết trong văn bản cho thấy thái độ của các bạn và thay giáo đối với Ga-ro-nê. Ví dụ: cả lớp tôi đều có thiện cảm với cậu; Thầy giáo nhìn Ga-ro-nê về hiền từ và mỗi khi đến gần thầy lại tát yêu vào má cậu.

3, Em cần dựa những chi tiết miêu tả hành động của Ga-ro-nê, tình cảm và thái độ của mọi người với Ga-ro-nê để nêu cảm nhận của em về nhân vật. Có thể là: Ga-ro-nê rất đáng yêu. Cậu là một người tốt bụng, hồn nhiên, hào hiệp và giàu tình cảm.

4, Em cần lưu ý:

Viết một đoạn văn với dung lượng khoảng 5-7 câu.

Nội dung của đoạn văn : giới thiệu một nhân vật văn học có tính cách giống như nhân vật Ga-ro-nê.

Em có thể viết đoạn văn theo các bước: chọn một nhân vật văn học trong tác phẩm em đã học hoặc đọc có nét tính cách giống như nhân vật Ga-ro-nê (tốt bụng, hồn nhiên, giàu tình cảm); viết nháp một vài từ miêu tả đặc điểm nổi bật của nhân vật; diễn đạt thành một đoạn văn hoàn chỉnh. Gợi ý một số nhân vật trong các văn bản em đã học: nhân vật Sơn (Gió lạnh đầu mùa), nhân vật mèo Gióc-ba (Chuyện con mèo dạy hải âu bay), nhân vật Tốt-tô-chan (Tốt-tô-chan bên cửa sổ),...

5, So sánh các cặp câu và nhận xét về tác dụng của việc mở rộng trạng ngữ và thành phần chính của câu bằng cụm từ.

Thành phần trạng ngữ thứ Bảy tuần trước cung cấp thông tin thời gian cụ thể hơn là thứ Bảy.

Thành phần vị ngữ đang bạn viết một bức thư dài tám trang trên một loại giấy có nền hoa to màu rực rỡ cung cấp thông tin cụ thể hơn về đặc điểm của bức thư (độ dài, hình thức) so với vị ngữ đang bạn viết một bức thư.

Thành phần vị ngữ yêu bạn Ga-ro-nê lắm cung cấp thêm thông tin về mức độ tình cảm mà nhân vật “tôi” dành cho Ga-ro-nê so với vị ngữ yêu bạn Ga-ro-nê.

Đề số 2: Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới sau đó ghi vào vở chữ cái đứng trước phương án trả lời đúng cho mỗi câu hỏi (từ câu 1 đến câu 8):

ĐI CÂU RẰN

(Trích “Đất rừng phương Nam” – Đoàn Giỏi)

“Má nuôi tôi là một người thuộc khá nhiều chuyện cổ tích và biết hầu hết mọi cung cách làm ăn của những người nông dân nghèo ở khắp mọi vùng Nam Bộ. Có điều là trong tất cả những mẩu chuyện bà kể, chuyện nào cũng pha đượm ít nhiều tính chất thần bí, và bà tin tưởng một cách ngây thơ ở "mệnh trời". Dù vậy tôi cũng thích nghe, thích gọi cho má nuôi tôi kể để tôi nghe say mê...

Tía nuôi tôi hiền lành, ít nói. Ông thường ngồi lặng lẽ đánh những sợi dây gai hoặc giữa lưỡi câu, miệng không rời cái tẩu thuốc lá hình thù kỳ dị làm bằng một gốc ớt hiểm rừng. [...]

Tía nuôi tôi đi cà nhắc đến ngồi trên một gốc cây cắt ngang giống như một cái đòn sù si đặt bên cạnh bếp lửa, xem chúng tôi chuẩn bị mỗi câu. Thằng Cò muốn chứng minh lời khen của má, hay cố biểu diễn" cho tôi phục nó thì không biết, mà nó làm coi thao lăm. Nó dùng hai ngón tay banh họng con cá, nhét vào họng mỗi con một quả ớt hiểm chín.

- Ê nướng đi mậy, An? - nó bảo tôi.

- Làm sao nướng đây?

- Lấy cái que xiên bụng nó, kê lên than nướng chứ còn làm sao? Nướng mồi mà cũng không biết!

Nó vót nhọn đầu cái que, xóc ngang con cá mồi, trao cho tôi. Tôi đặt lên than hồng một chốc, con thòi lòi ngậm quả ớt bèn nhe mồm ra, lưng vênh cong; từ trong họng con cá vàng rộp đó mỡ bắt đầu chảy ra, nhiều xuống than cháy nghe xèo xèo. Tôi nuốt nước miếng đánh ực một cái:

- Eo ôi, thơm quá!

Thằng Cò cười lớn:

- Mình ngửi mùi cá nướng còn phát thèm, huống gì con rắn?

- Ủ thứ mồi này nhậy lăm. Đêm nay, hai đũa bay ít ra cũng kiếm được năm bảy con cỡ bắp chân... Cái thứ mồi nhái sống gặp nước bơi lom xom thì chỉ tổ quện cá lóc tới phá mất? - tía nuôi tôi cười hà hà. Khói thuốc lá vón quanh đôi mắt to, sáng lóng lánh. Ông vui vẻ nói tiếp:

- Thằng An mới ra nghề đêm đầu tiên, đừng có xách giỏ về không đầy, con ạ.”

Ông kéo thúng gai đến bên chân, cầm lên vuốt từng sợi gai, sau đó lại rút cái giữa giắt bên vách ra giữa lại những chiếc lưỡi câu lặt. Tôi hỏi:

- Tía không đánh gai lại cho sẵn à, tía?

Thằng Cò cười hì hì:

- Vậy mà mày cái gì cũng khoe giỏi? Tưởng cái gì trong sách của mày cũng có hử? Tía ơi, đừng bày cho nó nghe tía!

Tía nuôi tôi vỗ vỗ đầu thằng Cò:

- Nó không biết thì phải bảo cho nó chứ. Có ai mẹ đẻ ra không học mà biết được!

Ông cầm một cuộn gai ước chừng bốn năm mươi sợi, to như cổ tay tôi, toàn là những sợi gai rời nhau, dài hơn thước, thông thả buộc chùm hai đầu lại, một đầu buộc vào chiếc lưỡi câu có ngạnh rất sắc. Ông vừa cuốn chùm gai vòng quanh cổ tay làm như bộ con rắn quấn, vừa giảng giải:

- Rắn không có tay có chân, nhưng nó khỏe nhờ sức quấn của xương sống. Con trăn bắt nai, quấn con mồi siết chặt mãi, bao giờ mềm, giập hết xương, nó mới nuốt. Thứ rắn rằn ri cóc, có con to cỡ bắp vế, ở dưới nước nó còn khỏe hơn con trăn! Khi mắc câu, nó cuốn dây câu và vặn mình xoay vòng siết lại mãi, dây to đến mấy cũng phải đứt. Nhưng loài vật làm sao khôn hơn người được! Đây An, con xem đây! Toàn là những sợi gai rời. Hễ bắt đầu quấn thì gai mới bắt đầu săn. Càng quấn càng săn một lúc, thấy chưa đứt, nó bèn xoay ngược lại. Tức thời cuộn gai lại tháo ra. Cứ thế quấn và tháo ra suốt đêm, chùm gai câu vẫn trở nguyên, không đứt một sợi?

Khi tía nuôi tôi kiểm tra tất cả những cuộn gai và ước xong từng lưỡi câu rời, ông bèn bảo chúng tôi đi dẫn bụng cho nó, kéo thức khuya mau đói lắm. Chúng tôi ăn cơm xong thì má nuôi tôi đã ôm nõ, đèn soi, mác và một cái giỏ tre to tướng bỏ xuống xuống rồi.

Bây giờ, mặt trời đã lặn vào những đám mây đỏ thẫm cuối dải rừng xa. Xuông chúng tôi lướt qua một quãng sông, hai bên bờ lau sậy mọc rậm rịt. Trước mắt tôi dần dần mở ra một mảng trời vàng rực. Ánh sáng lấp lánh màu bụi vàng kim loại tỏa thành những đường dài rẽ quạt chạy thẳng lên không. Một bầy cò nối đuôi nhau bay theo hình mũi tên, trông mệ mòi vợi vàng, những đầu cánh trắng nặng nề nhún lên nhún xuống quạt gió lướt đi cứ như vương vương những tia vàng hấp hối khiến chúng không bay mau được. Xuông vẫn trôi băng băng.

Một lúc lâu, qua khỏi cánh đồng ngập tím một màu hoa lục bình, chúng tôi bắt đầu chui vào vòm cây đen thẫm như một cái hang. Trời đã tối, những cành lá đại đan nhau thành một tấm trần kín mít, không để một tia sáng nhỏ lơ mờ của một bóng sao nào lọt xuống được. Tối như bung mắt. Cái mề hun đặt trước mũi xuống cứ phả khói mù mịt khiến tôi gần như ngạt thở. Tôi khom người chòm tới, thổi phù phù mấy cái vào những đầu củi ngùn lem nhem. Lửa phụt nháy lên những ngọn măng như lụa đỏ, chao qua chao lại. Ánh lửa soi sáng hai bên cành lá rậm rịt, vụt kéo trở về những mảng màu xanh lục, đỏ, vàng, lốm đốm của những hình hoa lá bị nhấn chìm trong bóng tối đen ngòm.”

(Trích Chương 8, “Đất rừng phương Nam”, Đoàn Giỏi – NXB Kim Đồng 2019)

1, Đề tài của văn bản trên là

A. những đặc trưng của vùng đất phương Nam.

- B. đặc điểm của con người Nam Bộ.
- C. con người và thiên nhiên đất rừng phương Nam.
- D. cách thức sinh tồn của người Nam Bộ.

2. Chủ đề của văn bản trên là

- A. con người Nam Bộ chất phác, mộc mạc, phóng khoáng, hiền và sống gần gũi với thiên nhiên; thiên nhiên Nam Bộ hoang sơ, trù phú, hào phóng với con người.
- B. cuộc sống mưu sinh vất vả, lối sống gần gũi, gắn bó với thiên nhiên, tình yêu và niềm tự hào tha thiết của người phương Nam với quê hương xứ sở.
- C. cuộc sống mưu sinh vất vả, lối sống gần gũi, gắn bó với thiên nhiên của người dân Nam Bộ; thiên nhiên Nam Bộ hoang dã, luôn thử thách con người bằng sự hung bạo, hùng vĩ của nó.
- D. con người Nam Bộ vất vả, trung thực và sống gần gũi với thiên nhiên, nương tựa vào sự hào phóng của thiên nhiên.

3. Đây là phương án nói đúng về tính cách của nhân vật “má nuôi” trong đoạn trích trên?

- A. Là người phụ nữ Nam Bộ tần tảo, ít nói nhưng rất yêu thương gia đình.
- B. Là người phụ nữ nông dân nghèo khó, luôn chất chiu tần tảo để chăm lo đủ đầy cho gia đình.
- C. Là người phụ nữ Nam Bộ giàu tình yêu thương, luôn biết quan tâm, chăm sóc mọi người.
- D. Là người phụ nữ nông dân Nam Bộ mộc mạc, hồn hậu, am hiểu mọi cách thức sinh sống ở đất rừng phương Nam.

4. Đây là phương án nói KHÔNG ĐÚNG về tính cách của nhân vật “tía nuôi” trong đoạn trích trên?

- A. Là người nông dân Nam Bộ điển hình, chân chất, mộc mạc, chăm chỉ và thành thạo mọi sinh kế.
- B. Là người nông dân Nam Bộ điển hình, sống gắn bó với đất rừng quê hương, am hiểu sâu sắc về những sinh kế gắn liền với sự hào phóng của thiên nhiên.
- C. Là người nông dân Nam Bộ sống nghĩa tình nồng hậu khi dành tình yêu thương, sự quan tâm cho đứa trẻ lang thang (An) mình nhận về làm con nuôi.
- D. Là người nông dân Nam Bộ kiên cường, bản lĩnh, chiến thắng sự hung dữ và bạo tàn của thiên nhiên.

5. Đây là phương án chính xác nhận xét về tính cách của nhân vật Cò trong đoạn trích trên?

- A. Là cậu bé lớn lên giữa đất rừng phương Nam nên quen thuộc và khá am hiểu những